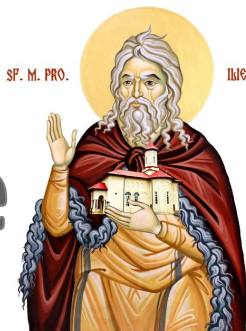

Speranța Sfântului Ilie

Foaie săptămânală a Parohiei Sf. Ilie cartier
Speranța din Piatra-Neamț

Duminica întâi din Post (a Ortodoxiei)

Prima duminică din post se mai numește și a Ortodoxiei, în care sărbătorim biruința Bisericii și a dreptei învățături de credință asupra ereziei iconoclaste (luptătoare împotriva cinstirii sfintelor icoane, sfintelor moaște, Sfintei Cruci, de unde și prezența icoanei în brațele părinților din icoana la care ne-am închinat în biserică). A fost ultima mare erezie care a tulburat Biserica și de 1200 de ani sărbătorim în această duminică victoria Ortodoxiei asupra ereziei iconoclaste și a tuturor ereziilor. Toate învățăturile greșite de credință, până astăzi, sunt derivate din cele vechi, combătute deja de Sfinții Părinți.

S-a așezat această duminică la începutul postului pentru a ne încuraja să ne biruim și noi pe noi înșine, așa cum Biserica a învins ereziile și și-a păstrat nealterată, intactă, comoara de credință, de viață și de har. În plus, dacă viața noastră duhovnicească se fundamentează pe o credință care a trecut prin atâtea lupte și contestări, rămânând în picioare, înseamnă că avem siguranța unei

credințe autentice și a unei vieți căreia nu-i lipsește decât timp și nevoită pentru a se uni cu viața lui Dumnezeu.

Astăzi, Biserica se confruntă cel mai mult cu învățături și filozofii lumești, ideologii care modern se numesc inginerii sociale, care încearcă să promoveze un om nou, rupt de orice tradiție, care își permite să asimileze cum vrea până și certitudinile științifice, un om fie nivelat să fie cât mai egal cu alții, un fel de ins între alți 1000, prost și sătul, fie sălbatic și ridicol de unic, căruia nimeni nu are voie să-i atragă atenția că depășește orice măsură.

În al doilea rând, Biserica suferă din cauza lipsei de trăire, împuținării sfinților în viață și a duhovnicilor plini de har, din cauza răcirii râvnei pentru viață curată și sfântă, în care omul să simtă atât lumina minții sale, cât și a prezenței reale și sensibile a Domnului Hristos și a Duhului Sfânt în făptura și în viața lui. De aici lipsa de încredere în deplinătatea și unicitatea Bisericii Ortodoxe și neputința de arăta oricui întrebă bogăția de har a Bisericii adevărate. De aceea ne permitem să credem că avem același Dumnezeu cu ereticii și păgânii, că nu contează credința, ci sentimentele pozitive, că ne putem ruga cu alte culte și credințe, că putem mărturisi în comun anumite învățături de credință asemănătoare, deși adevărul este fie întreg, fie nu mai este adevăr.

Atăzi începe **colecta pentru Fondul Central Misionar.**

O parte din bani merge către parohii sărace din Moldova, iar majoritatea către comunitățile românești din afara granițelor, mai ales zonele unde limba și ființa românească sunt în pericol. Vă îndemn părintește să ne amintim că și alții au nevoi, poate chiar mai mari decât noi în Sperața.

Apostolul citit ne învață că acea credință primită prin har la Botez nu înseamnă o simplă convingere mentală, ci o parte din mintea, din simțirea, din lucrarea vieții noastre, acea parte care ia în seamă mereu și pretutindeni lumea nevăzută ochilor trupești, dar care se întrepătrunde cu cea materială, așa cum sufletul se întrepătrunde cu trupul. În al doilea rând, credința înseamnă începutul trăirii realităților și bunătăților veșnice încă de aici, un fel de avans și început al acelor, care ne face să luptăm, să suferim, să iubim, să ne jertfim, să nu renunțăm, să ne comportăm poate de neînțeleș și pe dos decât o fac cei care nu știu decât plăcere, bani, mândrie și slavă deșartă.

Sf. Evanghelie ne învață să ne trăim și să ne verificăm prin trăire credința, să primim invitația Sf. Apostol Filip: "vino și vezi!", convinge-te singur dacă există har, dacă există cele nevăzute, dacă lucrează Dumnezeu pe pământ, dacă merită să crezi, să nădăjduiești, să iubești. Mântuitorul promite celor care au început să se străduie a simți roadele credinței, acelor care sunt atenți la semnele pe care Dumnezeu le așează înaintea celor care-L caută cu adevărat,

primirea unor mari bunătăți duhovnicești, încă din această viață.

Celor care cred că ne putem mulțumi și cu o prezență tainică a lui Dumnezeu în lume, atât de tainică încât nici nu o vedem, nici nu o simțim, le adaug un cuvânt al Sf. Nichita Stetatul, ucenicul Sf. Simeon Noul Teolog, la rândul ucenicul Sf. Nichifor din Singurătate: "Trebuie să urcăm cu sânguință spre ceea ce e așezat mai sus. ... De la nevoința cu fapta înaintăm spre contemplația naturală a zidirii [citirea înțelepciunii Lui în creație și în lume]. De la aceasta trebuie să urcăm la cunoașterea tainică a lui Dumnezeu și să ne odihnim în ea de toate faptele deprinderii trupești, ca unii care ne-am ridicat deasupra slăbiciunii trupului și am primit cunoștința adevăratei socoteli și dreapta socoteală însăși (discernământul duhovnicesc). A nu voi să treci de la nevoințele începătoare la cele mai desăvârșite ... e semnul unui suflet leneș și care n-a gustat Cuvântul dumnezeiesc, ci cugetă lucru mare despre sporirea sa. Acestui suflet nu i se va spune numai, ca unul care-și poartă stinsă candela sa: «du-te și cumpără untdelemn de la cei ce vând», ci i se va și închide ușa de la camera de nuntă, zicându-i-se: «du-te, nu știu de unde ești»".

S-au strâns 8298 lei pentru candelabru. Mai avem de plătit 200 lei pentru recondiționarea cărților de slujbă și 1750 la gaz (deja am depășit scadența).